

РЕШЕНИЕ

№ 7345

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ЯН. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело
№ 20221110138512 по описа за 2022 година

Предявен е осъдителен иск по **чл.137,ал.2,изр.2 ЗЕ**.

Ищецът „Б”ООД е предявил иск за осъждане на ответника да му плати сумата от **9 705, 18 лв**, представляващи *дължимото обезщетение за ползването на построеното от ищеца съоръжение за присъединяване към топлопреносната мрежа на жилищна сграда, находяща се в град София, УПИ XIV-15, кв.135, район „Възраждане”*, „**** през периода от 24.06.2020г. до 24.06.2022г.

Увеличението на размера на иска е допуснато на основание чл.214,ал.1 ГПК с протоколно определение в откритото заседание на 22.03.2024г. по искане на ищеца.

В хода на съдебното производство пълномощниците на ищеца поддържат иска. При устните състезания в заседанието на 22.03.2024г. адвокат на ищеца е пледирал за уважаване на иска.

Ответникът-Т”ЕАД оспорва изцяло предявения иск видно от изявленията на пълномощника му в представения на 17.10.2022г. отговор на исковата молба. Твърди се, че ищецът не е представил пред ответника всички необходими документи за осъществяване на процедурата по изкупуване на процесния енергиен обект. Сочат се доводи, според които за ответника не е възникнало задължение за плащане на цена за ползване на обекта, тъй като няма необоснован отказ за изкупуване на присъединителното съоръжение, какъвто е необходим според §4, ал.4а ПЗР на ЗЕ. Отбелязва се, че няма доказателства за твърдението на ищеца, че е собственик на процесните енергийни съоръжения.

В хода на съдебното производство юрисконсултът на ответника поддържа

оспорването на иска. При устните състезания в заседанието на 22.03.2024г. юрисконсултът на ответника е пледирал за отхвърляне на иска.

Софийски районен съд , 68 състав като проучи събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на страните по реда на чл.12 ГПК и чл.235, ал.2 ГПК намира за установено следното :

Педявеният иск е **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛЕН** .

Видно от представените по делото решение № 475/17.01.2020г. по в.гр.д. № 13803/2019г. на СГС , ГО, IV-Г въззивен състав , Предварителен договор № 914/09.12.2008г. за присъединяване на потребители , ползващи топлинна енергия за битови нужди между страните по делото и Разрешение за ползване № ДК-07-С-292/10.06.2010г. *ищцовото дружество е изградило съоръжение за присъединяване към топлопреносната мрежа на жилищна сграда, намираща се в град София, УПИ XIV-15, кв.135, район „Възраждане” , „**** представляващо присъединителен топлопровод и абонатна станция , и го е предоставило за ползване на ответното дружество.*

Със *сила на пресъдено нещо* , която *обвързва* настоящия съдебен състав с оглед разпоредбата на чл.299,ал. 1 ГПК , с решението № 475/17.01.2020г. по в.гр.д. № 13803/2019г. на СГС , ГО, IV-Г въззивен състав е установено , че потребителят , т.е. ищцовото дружество е *собственик* на *съоръженията за присъединяване към топлопреносната мрежа на жилищна сграда, намираща се в град София, УПИ XIV-15, кв.135, район „****.* Следвателно възражението на ответника за недоказаност на собствеността върху процесните съоръжения е *преклюдирано*.

Според чл.137,ал.1 ЗЕ съоръженията за присъединяване на клиенти на топлинна енергия се изграждат *от топлопреносното предприятие* и са негова собственост. Съгласно чл.137,ал.2 ЗЕ изграждането на тези съоръжения може да се извърши *от клиентите* след съгласуване с топлопреносното предприятие (както е в разглеждания случай) , но тогава *топлопреносното предприятие заплаща цена за ползването на тези съоръжения* , а собствеността върху тях се прехвърля в срок до три години , като отношенията се уреждат в договора за присъединяване (чл.137,ал.3 ЗЕ).

Възраженията на ответника , касаещи изпълнението на задълженията на страните във връзка с прехвърлянето на собствеността върху съоръженията , са *преклюдирани* , тъй като видно от мотивите на въззивното решение № 475/17.01.2020г. по в.гр.д. № 13803/2019г. на СГС , ГО, IV-Г въззивен състав , по тях вече се е произнесъл съдът и и фактите , касаещи тези възражения , са установени със сила на пресъдено нещо , като е налице законова забрана да се пререшават (чл.299,ал.1 ГПК).

Тъй като ползването на процесните съоръжения е продължило от ответника и през процесния период *от 24.06.2020г. до 24.06.2022г.*, той дължи на ищеца обезщетение по чл.137,ал.2,изр.2 ЗЕ, което според приетото в заседанието на 22.03.2024г. заключение по съдебно-техническата експертиза е в размер на **3 723, 89 лв.**

По делото не са представени доказателства за изпълнението от ответника на

задължението по чл.137,ал.2,изр.2 ЗЕ, което е в доказателствена тежест на ответника.

Съобразно принципа, установен в чл.154, ал.1 ГПК и чл.8,ал.2 ГПК , доказването на изпълнението на задълженията е в доказателствена тежест на длъжника по облигационното (или търговското) правоотношение, а в конкретния случай това е ответникът. По настоящото дело не са представени доказателства , че ответникът е платил дължимото обезщетение по чл.137,ал.2,изр.2 ЗЕ. Поради това съдът прилагайки правните последици , в които се състои доказателствената тежест съобразно чл.154,ал.1 ГПК и чл.8,ал.2 ГПК във връзка с чл.137,ал.2,изр.2 ЗЕ, приема , че за ответника продължава да съществува изискуемо задължение за плащане на обезщетение по чл.137, ал.2, изр.2 ЗЕ. Следователно на ищеца в качеството му на кредитор следва да бъде присъдена сумата от **3 723,89 лв.** В останалата му част до пълния предявен размер от 9 705, 18 лв искът по чл.137,ал.2,изр.2 ЗЕ следва да бъде уважен отхвърлен като неоснователен.

Относно разноските по делото:

На основание чл.78,ал.1 ГПК на ищеца следва да бъде присъдена част от направените от него разноски по делото, изразяващи се в платените от него държавни такси (общо 388,21 лв – сбор от първонабанта такса от 50 лв и таксата за увеличение на размера на иска от 338, 21 лв) , депозит за съдебно-техническа експертиза (450 лв) и адвокатско възнаграждение (общо 1 700 лв – сбор от първоначалното възнаграждение от 800 лв и допълнителното възнаграждение от 900 лв), пропорционално на уважената част от иска.

На ответника не следва да бъдат присъдени разноски , тъй като не са представени доказателства за осъществени от него разходи във връзка с настоящото дело.

Ответната страна претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, каквото ѝ се полага на основание чл.78,ал.8 ГПК, тъй като е представлявана по настоящото дело от юрисконсулт. Това искане следва да бъде уважено. Размерът на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде определен според действащата редакция на чл.78, ал.8 ГПК (100 лв). На ответника следва да бъде присъдена част от така определеното юрисконсулско възнаграждение , пропорционална на отхвърлената част от иска.

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД , 68 СЪСТАВ**

РЕШИ:

ОСЪЖДА Т” ЕАД, ЕИК***, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. *** **ДА ЗАПЛАТИ** на „Б”ООД , ЕИК: ***, гр. София , ул. *** със съдебен адрес: гр.София, бул.”**** чрез адв. К. Г, на основание **чл.137,ал.2,изр.2 ЗЕ** сумата от **3 723,89 лв** (три хиляди седемстотин двадесет и три лева и осемдесет и девет стотинки), представляващи дължимото обезщетение за ползването от ответника на построеното от ищеца съоръжение за присъединяване към топлопреносната мрежа на жилищна сграда, находяща се в в град София, УПИ XIV-15, кв.135, район „Възраждане” , „**** през периода от 24.06.2020г. до 24.06.2022г. , заедно със законовата лихва върху главницата от датата

на предявяването на исковата молба- 18.07.2022г. до окончателното плащане, както и на основание **чл.78,ал.1 ГПК** сумата от **973,91 лв** (деветстотин седемдесет и три лева и деветдесет и една стотинки), представляващи част от направените от ищеца *разноски* по насотящото исково дело – платените държавни такси, депозит за съдебно-техническа експертиза и адвокатско възнаграждение, пропорционално на уважената част от иска.

ОТХВЪРЛЯ в останалата му част осъдителния иск по **чл.137,ал.2,изр.2 ЗЕ** до пълния предявен размер от **9 705, 18 лв** (девет хиляди седемстотин и пет лева и осемнадесет стотинки)

ОСЪЖДА „Б”ООД , ЕИК: ***, гр. София , ул. *** със съдебен адрес: гр.София, бул.”**** чрез адв. К. Г, **ДА ЗАПЛАТИ** на Т” ЕАД, ЕИК***, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. *** на основание **чл.78, ал.8 ГПК във връзка с чл.78,ал.3 ГПК** сумата от **61,63 лв** (шестдесет и един лева и шестдесет и три стотинки), представляваща част от полагащото се на ответното дружество *юрисконсулско възнаграждение* по насотящото дело, пропорционална на отхвърлената част от иска.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването на съобщението до всяка от страните с преписа от решението (чл.259,ал.1 ГПК във връзка с чл.7,ал.2 ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____